

Kort sagt: Ind med et bæredygtigt landbrug i balance med sine omgivelser.

Desværre, som jeg var inde på fra starten af, ser det jo ikke ud, som om der er flertal for det lige i øjeblikket. Både ministeren, Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti var afvisende over for forslaget.

Det, jeg synes var lidt ærgerligt, var, at det jo ikke lykkedes os at få at vide fra nogen af ordførerne, om de mente, at der overhovedet skulle være opstramninger i forhold til landbruget. Det synes jeg ellers kunne have været et meget godt politisk tilsagn at få for den videre debat. Det synes vi der skal være. Der er brug for, at vi ser på de nuværende regler, men også brug for, at vi fra starten erklærer os villige til at stramme op.

Det, som jeg synes var positivt, særlig ved ministerens tale, var den åbning, der var i forhold til at interessere sig lidt for, om det kumulative princip bliver anvendt nok i den regulering, der er i dag. Også den interesse, ministeren har udvist efter debatten i dag, for, om man kunne forbedre informationen til naboerne, synes vi er positiv.

Det er ikke nok, det er ikke tilstrækkeligt, men dog trods alt positivt, og man bliver jo nøjsom i miljødebatten herinde lige i øjeblikket. Jeg synes, det havde været mere positivt, hvis vi havde kunnet fået ministeren til at anerkende, at de nuværende regler ikke er stramme nok, men det kan være, at vi kan det på et senere tidspunkt.

Dansk Folkeparti kunne desværre heller ikke medgive, at der skal ske stramninger. Det synes jeg er ærgerligt. Med de meldinger, som hr. Jørn Dohrmann har haft i forhold til naboproblematik m.v., kunne man ellers have syntes, at det var oplagt, i stedet for som lappeløsning at give folk penge, når de var blevet generet af et landbrug i baghaven, at sørge for et lidt mere forebyggende tiltag, hvor de ikke blev generet, fordi der blev indført nogle mere fremtidsrettede regler. Det er det, der er essensen i vores forslag. Det er lidt ærgerligt, at Dansk Folkeparti ikke kunne se det positive i det.

Så spørger Dansk Folkeparti også lidt til, om vi ikke får alt for forskellige reguleringer, hvis det skal ligge i 14 amter. Problemet er jo, at for mange af de husdyrbrug, der i dag søger om udvidelser, er det sådan, at det skal behandles af den enkelte kommune. Der ligger det 275 forskellige steder. Så alene det at få det ind i amterne er faktisk en forenkling og måske endda et

forsøg på at få en mere strømnetet måde at regulere det på.

I forhold til den konservative ordførers tale tror jeg, at jeg skal rette en misforståelse, for ideen er netop ikke, at vi vil lave nogle generelle regler, der gælder for hele Danmark. Ideen er netop, at der selvfølgelig skal tages hensyn til lokale forhold. Er der en fjord, er der noget sårbar natur, er der en hede, er der noget godt drikkevand? Men vi vil gerne have, at det er de samme kriterier, man tager udgangspunkt i. Vi mener, at man overalt i landet skal kigge på: Har vi her godt drikkevand? Har vi her sårbar natur? Hvilken kulturhistorie har vi her?

Men vi er helt enige med den konservative ordfører i, at formålet selvfølgelig er, at lokal-kendskab er af stor værdi, og at vi skal have en mere individuel regulering. Så på trods af, at Det Konservative Folkepartis ordfører afviste forslaget, synes jeg, at jeg hørte lidt mere positive toner i forhold til intentionerne.

Når man ser på, hvad den konservative miljøordfører, fru Helle Sjelle, som p.t. har orlov, har været ude at melde om hele problematikken, synes jeg også, at det ville have været mærkeligt, hvis den konservative ordfører havde været meget negativ i sin afvisning. Så jeg takker for den, trods alt, imødekommende afvisning fra den konservative ordfører.

Både SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten har været inde på, at der er gode takter i forslaget, og jeg takker meget for de positive tilkendegivelser. Vi er helt enige i formålet og enige om, hvilken vej vi skal.

Jeg vil også gerne over for de tre partier tilkendegive, at vi selvfølgelig meget gerne vil se på, om man kan gøre det på en måde, så det bliver mindre bureaukratisk. Det, vi er interesserede i, er bare at få en mere individuel regulering af dansk landbrug, som også får strammet op på nogle af de problemer, vi ved der er i dag.

Vi har lagt os på grænsen med de 30 hektar – det spurgte bl.a. Dansk Folkepartis ordfører om – fordi det flugter med en af de grænser, der i dag er i landbrugslovgivningen. Det er nemlig grænsen for, hvornår man skal have grønt bevis, altså gå fra at være fritidslandmand til at være fuldtidslandmand.

Vi er åbne over for gode argumenter på de tekniske sider. Det, der er afgørende for os, er princippet om, at vi vil have en mere individuel regulering af landbruget, som tager mere hensyn til de lokale og regionale forhold. Det var jo